

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul XIV — Nr. 18

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Marți, 15 ianuarie 2002

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 270 din 2 octombrie 2001 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 lit. d) și ale art. 79 din Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, republicată.....	1-3		3-5
Decizia nr. 276 din 2 octombrie 2001 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. IV pct. 2 și 3 din Ordonanța Guvernului nr. 18/1994 privind măsuri pentru întărirea disciplinei			
		2.958/C/2001. — Ordin al ministrului justiției pentru aprobarea Regulamentului privind organizarea și desfășurarea examenului în vederea promovării într-o funcție de execuție vacantă sau pe loc la instanțe și parchetele de pe lângă acestea	5-8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 270

din 2 octombrie 2001

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 lit. d) și ale art. 79 din Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, republicată

Nicolae Popa — președinte
Costică Bulai — judecător
Nicolae Cochinescu — judecător
Constantin Doldur — judecător
Kozsokár Gábor — judecător
Petre Ninosu — judecător
Șerban Viorel Stănoiu — judecător
Lucian Stăngu — judecător
Ioan Vida — judecător
Gabriela Ghiță — procuror
Maria Bratu — magistrat-asistent

falimentului, republicată, excepție ridicată de Societatea Comercială „Studio Forma Group” — S.R.L. în Dosarul nr. 7.607/1999 al Tribunalului București — Secția comercială.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției. Se arată că prevederile legale criticate nu restrâng exercitarea dreptului de proprietate, ele constituind o măsură de protecție a acestuia. Or, alin. (6) al art. 41 din Constituție obligă proprietarul la respectarea unor sarcini care sunt prevăzute de lege, precum și la exercitarea cu bună-credință a drepturilor și libertăților.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 lit. d) și ale art. 79 din Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 14 februarie 2001, pronunțată în Dosarul nr. 7.607/1999, **Tribunalul București — Secția comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 lit. d) și a celor ale art. 79 din Legea nr. 64/1995, republicată, cu modificările ulterioare**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Studio Forma Group” — S.R.L. în Dosarul nr. 7.607/1999 al Tribunalului București — Secția comercială, având ca obiect judecarea cererii formulate de autorul excepției împotriva Băncii Comerciale Albina, întemeiată pe dispozițiile Legii nr. 64/1995.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că dispozițiile art. 10 lit. d) și ale art. 79 din Legea nr. 64/1995, republicată, contravin prevederilor art. 41 alin. (1) și (2), ale art. 49, ale art. 134 alin. (2) lit. a) și ale art. 135 alin. (6) din Constituție, deoarece nu garantează dreptul de proprietate, restrângând exercițiul acestuia și contravenind obligației statului de a asigura libertatea comerțului, prin aceea că i se ia debitorului dreptul de a-și conduce activitatea.

Tribunalul București — Secția comercială, exprimându-și opinia, consideră că excepția nu este întemeiată, întrucât „susținerile debitoarei nu-și găsesc reflectarea în textele legii”.

Potrivit prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul, în punctul său de vedere, consideră că textele criticate nu contravin prevederilor constituționale, ele având ca scop evitarea fraudării creditorilor.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților, concluziile procurorului, dispozițiile legale atacate, raportate la prevederile Constituției, precum și ale Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției îl constituie dispozițiile art. 10 lit. d) și cele ale art. 79 din Legea nr. 64/1995, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 608 din 13 decembrie 1999, texte care au următorul cuprins:

— Art. 10 lit. d): „*Principalele atribuții ale judecătorului-sindic, în cadrul prezentei legi, sunt: [...] a) judecarea cererilor de a se ridica debitorului dreptul de a-și mai conduce activitatea;*”

— Art. 79: „*(1) În lipsa unui plan de reorganizare, confirmat de judecătorul-sindic în condițiile art. 68, debitorul, un creditor, comitetul creditorilor sau camera de comerț și industrie teritorială poate adresa judecătorului-sindic o cerere de a se ridica debitorului dreptul de a-și conduce activitatea.*

(2) Judecătorul-sindic va examina, în termen de 10 zile, o astfel de cerere, într-o ședință la care vor fi citați debitorul, creditorii, administratorul, comitetul creditorilor și camera de comerț și industrie teritorială. Cererea va putea fi admisă numai motivat, printre motive figurând pierderile continue din

averea debitorului sau lipsa probabilității de realizare a unui plan rațional de activitate.

(3) Dacă cererea este admisă, judecătorul-sindic va dispune și aplicarea de îndată a dispozițiilor prezentei secțiuni.”

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 41 alin. (1) și (2), ale art. 49, ale art. 134 alin. (2) lit. a) și ale art. 135 alin. (6).

Se consideră în esență că prevederile legale criticate sunt neconstituționale, deoarece încalcă dreptul debitorului de a-și conduce activitatea.

Analizând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că nu poate reține criticile formulate de autorul acesteia.

Prevederile legale criticate nu încalcă dispozițiile constituționale invocate, ele având ca finalitate ridicarea dreptului de a-și conduce activitatea pentru debitorul față de care s-a declanșat procedura de reorganizare și faliment și care suferă pierderi continue din averea sa ori se află în situația în care nu există probabilitatea de realizare a unui plan rațional de activitate. În contextul procedurii speciale de executare silită instituită prin Legea nr. 64/1995 sunt reglementate tocmai acele condiții în care creditorii să poată fi plătiți, iar prin aceasta să fie asigurată buna funcționare a creditului și respectarea obligațiilor contractuale, esențiale desfășurării comerțului și concurenței loiale. În consecință, Curtea constată că debitorul care, cu rea-credință, refuză adoptarea măsurilor prevăzute de lege pentru salvagardarea intereselor creditorilor săi nu poate pretinde încălcarea dreptului de proprietate.

Referitor la invocarea art. 49 din Constituție Curtea constată că acesta nu are nici o legătură cu cauza, întrucât dreptul comerciantului de a-și conduce activitatea nu este unul dintre drepturile și libertățile fundamentale prevăzute în titlul II din Constituție, la care se referă art. 49. De altfel, ridicarea dreptului debitorului de a-și conduce activitatea poate interveni, cu respectarea condițiilor prevăzute la art. 79 din lege, numai după declanșarea procedurii complexe prevăzute de Legea nr. 64/1995, republicată, în caz de încetare de plăți timp de cel puțin 30 de zile, deci de insolvență comercială, situație în care debitorul și-a încălcat obligația de a-și plăti datorile pe care le are față de creditorii, conform obligațiilor contractuale asumate. În aceste condiții ridicarea dreptului de a-și conduce activitatea de către debitorul aflat în încetare de plăți, pronunțată de judecătorul-sindic în conformitate cu dispozițiile art. 10 lit. d) și ale art. 79 din lege, este consecința deschiderii procedurii falimentului, reglementată de capitolul III secțiunea a 6-a din Legea nr. 64/1995, republicată, aplicabilă când nu mai există posibilitatea reorganizării activității debitorului. Această procedură extremă presupune, de asemenea, indisponibilizarea bunurilor din averea debitorului, tocmai în vederea garantării posibilității de plată a creanțelor creditorilor.

Pierderea dreptului de a-și conduce activitatea de către debitorul aflat în încetare de plăți, în conformitate cu dispozițiile art. 79 din Legea nr. 64/1995, republicată, nu contravine dispozițiilor art. 134 alin. (2) lit. a) din Constituție, care prevăd obligația statului de a asigura libertatea comerțului, protecția concurenței loiale și crearea cadrului favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție. Măsura ridicării dreptului debitorului de a-și conduce activitatea, prin finalitatea ei, răspunde în realitate cerinței asigurării unui cadru favorabil valorificării tuturor factorilor de producție, ceea ce vizează pe toți agenții economici, inclusiv debitorul și creditorii, precum și funcționarea creditului.

De asemenea, Curtea reține că prevederile art. 10 lit. d) și ale art. 79 din Legea nr. 64/1995, republicată, nu încalcă dispozițiile art. 135 alin. (6) din Constituție, care consacră inviolabilitatea proprietății private „în condițiile legii”.

De altfel, dispozițiile art. 10 lit. d) și ale art. 79 din Legea nr. 64/1995, republicată, au mai format obiectul controlului de constituționalitate, Curtea stabilind prin mai

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 alin. (3) și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 lit. d) și ale art. 79 din Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, republicată, excepție ridicată de S.C. „Studio Forma Group” — S.R.L. în Dosarul nr. 7.607/1999 al Tribunalului București — Secția comercială.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din data de 2 octombrie 2001.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 276

din 2 octombrie 2001

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. IV pct. 2 și 3 din Ordonanța Guvernului nr. 18/1994 privind măsuri pentru întărirea disciplinei financiare a agenților economici, cu modificările ulterioare

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Doina Suliman	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. IV pct. 2 și 3 din Ordonanța Guvernului nr. 18/1994 privind măsuri pentru întărirea disciplinei financiare a agenților economici, cu modificările ulterioare, excepție ridicată de Societatea Comercială „Rev Comat Inox” — S.A. din Târgu Mureș în Dosarul nr. 9.512/R/2001 al Judecătoriai Târgu Mureș.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public, având în vedere jurisprudența Curții Constituționale, solicită respingerea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. IV pct. 3 ca neîntemeiată. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor pct. 2 al aceluiași articol se consideră

că aceasta este inadmisibilă, deoarece dispozițiile legale criticate nu au legătură cu soluționarea cauzei.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 9 februarie 2001, pronunțată în Dosarul nr. 9.512/R/2001, **Judecătoria Târgu Mureș a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. IV pct. 2 și 3 din Ordonanța Guvernului nr. 18/1994 privind măsuri pentru întărirea disciplinei financiare a agenților economici, cu modificările ulterioare**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Rev Comat Inox” — S.A. din Târgu Mureș.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că dispozițiile legale criticate sunt contrare prevederilor constituționale ale art. 1, art. 24, art. 41 alin. (2) și (3), art. 134 alin. (1) și (2) lit. a) și ale art. 135 alin. (1) și (6), întrucât „afectează dreptul de dispoziție al persoanelor juridice și fizice, ca atribut al dreptului de proprietate privată [...]”. În aceste condiții se apreciază că „România nu este stat de drept, democratic [...]”.

Judecătoria Târgu Mureș, exprimându-și opinia, apreciază că excepția este neîntemeiată, deoarece dispozițiile

pct. 3 al art. IV din ordonanța criticată nu contravin prevederilor constituționale invocate. În ceea ce privește pct. 2 al aceluiași articol instanța de judecată consideră că soluționarea cauzei nu depinde de aceste dispoziții legale, astfel că excepția este inadmisibilă.

Potrivit art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a Curții Constituționale a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul, în punctul său de vedere, având în vedere jurisprudența în materie a Curții Constituționale, consideră că excepția este neîntemeiată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit în cauză de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și celor ale art. 1 alin. (1), art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. IV pct. 2 și 3 din Ordonanța Guvernului nr. 18/1994 privind măsuri pentru întărirea disciplinei financiare a agenților economici (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 28 din 28 ianuarie 1994), aprobată cu modificări prin Legea nr. 12/1995 (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 27 din 7 februarie 1995). Aceste texte legale au următoarea redactare: „*În vederea consolidării regimului valutar în vigoare și întăririi disciplinei financiare privind disponibilitățile în conturile valutare, se stabilesc următoarele: [...]*

2. Persoanele juridice și fizice prevăzute la art. 1 sunt obligate să încaseze sumele în valută aferente exporturilor de mărfuri, executărilor de lucrări și prestărilor de servicii în străinătate, precum și din orice alte operațiuni și tranzacții externe, prin conturile deschise în România la bănci autorizate.

3. În cazul operațiunilor de încasare la vedere, repatrierea valutei rezultate în urma producerii actului de comerț internațional se va face în maximum 5 zile de la data încasării, dar nu mai târziu de 90 de zile calendaristice, calculate de la data atestării documentare a trecerii mărfii prin frontiera română, sau, după caz, a executării lucrărilor și prestării serviciilor în străinătate, în funcție de zona geografică a partenerului extern.

Pentru operațiunile cu încasare la termen între 90 și 360 de zile, cât și pentru cele pe credit de peste 1 an, pentru care Ministerul Comerțului a eliberat licențe în limita unui plafon stabilit anual de Banca Națională a României, termenul de repatriere este de maximum 15 zile calendaristice calculate de la data scadenței plății, stabilite conform clauzelor contractuale.

În cazul plăților în avans pentru importuri, pentru care nu s-a livrat marfa, nu s-a executat lucrarea sau nu s-a prestat serviciul, sau pentru care nu s-a restituit avansul plătit, se aplică aceeași perioadă de 15 zile calendaristice calculate de la data ultimului termen de livrare contractual.

Ministerul Comerțului, în raport cu obiectivele politicii comerciale, va propune Guvernului, în vederea aprobării, lista grupelor de produse care pot fi exportate cu plata până la 90 de zile calendaristice de la data livrării, precum și lista

grupelor de produse cu plata peste 1 an de la data livrării, produsele necuprinse în cele două categorii de grupe de produse putând fi exportate cu plata la termene între 90 și 360 de zile calendaristice. [...]”

Textele constituționale invocate de autorul excepției ca fiind încălcate sunt următoarele: art. 1, relativ la *Statul român*, art. 24, privind *Dreptul la apărare*, art. 41 alin. (2) și (3), referitor la *Protecția proprietății private*, art. 134 alin. (1) și (2) lit. a), relativ la *Economia României*, și art. 135 alin. (1) și (6), privind *ocrotirea proprietății private*.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține următoarele:

I. Referitor la critica de neconstituționalitate a pct. 2 din art. IV al Ordonanței Guvernului nr. 18/1994, care instituie obligația persoanelor fizice și juridice, care execută lucrări și prestează servicii în străinătate, de a încasa sumele în valută din orice operațiuni și tranzacții externe prin conturi deschise în România la bănci autorizate, Curtea constată că litigiul aflat în fața instanței judecătorești are ca obiect soluționarea unei plângeri formulate împotriva unui proces-verbal de contravenție pentru întârzierea repatrierii unei sume în valută. Pe de altă parte, potrivit art. 23 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, Curtea Constituțională poate fi sesizată de instanțele judecătorești numai asupra unor prevederi din legi sau ordonanțe de care depinde soluționarea cauzei. În speță, soluționarea cauzei de către instanța de judecată nu depinde de textul de lege criticat, astfel că excepția privind art. IV pct. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 18/1994 este inadmisibilă.

Instanța de judecată a reținut corect acest motiv de inadmisibilitate a excepției, dar nu s-a conformat dispozițiilor alin. (6) al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, care prevăd că, „*Dacă excepția este inadmisibilă, fiind contrară prevederilor alin. (1), (2) sau (3), instanța o respinge printr-o încheiere motivată, fără a mai sesiza Curtea Constituțională*”.

II. Cu privire la constituționalitatea pct. 3 al art. IV din Ordonanța Guvernului nr. 18/1994 (care instituie modalitățile și termenele de repatriere a valutei rezultate din actele de comerț internațional realizate de agenții economici) Curtea s-a pronunțat prin numeroase decizii, constatând că aceste dispoziții legale sunt constituționale, în esență, pentru următoarele motive:

— se constată că prevederile constituționale ale art. 41 au fost respectate, deoarece limitele dreptului de proprietate au fost stabilite prin lege (Legea nr. 12/1995, prin care a fost aprobată cu modificări Ordonanța Guvernului nr. 18/1994);

— se consideră că protecția proprietății private și, respectiv, a averii dobândite în mod licit, care nu poate fi confiscată, nu justifică utilizarea bunurilor proprietate privată, indiferent de natura lor, pentru încălcarea unui interes național, așa cum este cel al asigurării disponibilităților valutare necesare asigurării obligațiilor externe de plată ale economiei (în același sens Curtea Constituțională s-a pronunțat prin Decizia nr. 64 din 14 aprilie 1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 220 din 16 iunie 1998);

— dispozițiile legale criticate nu contravin nici prevederilor art. 134 alin. (1) și (2) lit. a) din Constituție, ci, dimpotrivă, acestea sunt respectate, deoarece tocmai în temeiul art. 134 alin. (2) lit. b) „*Statul trebuie să asigure: [...]* b) *protejarea intereselor naționale în activitatea economică, financiară și valutară*”. Această obligație fundamentală a fost respectată de Guvern și Parlament, ordonanța criticată având ca scop însăși protejarea intereselor naționale prin consolidarea regimului valutar, asigurarea disponibilităților

valutare necesare îndeplinirii obligațiilor externe de plată ale economiei. Nici economia de piață și nici libertatea comerțului nu justifică încălcarea obligației de repatriere a valutei și a termenului legal maxim de repatriere, deoarece de constituirea fondurilor valutare depinde însăși funcționarea sistemului economic, astfel încât autonomia juridică a agenților economici în activitatea de comerț exterior nu se poate realiza decât cu respectarea acestor obligații.

În acest sens Curtea Constituțională s-a pronunțată prin numeroase decizii, ca de exemplu Decizia nr. 60 din 31 martie 1998, publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 183 din 18 mai 1998, și Decizia nr. 104 din 6 iunie 2000, publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 383 din 16 august 2000.

Întrucât nu au intervenit elemente noi de natură să determine o schimbare a jurisprudenței Curții, soluția și motivarea din deciziile amintite își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Referitor la încălcarea prin textul de lege criticat a prevederilor art. 24 din Constituție se observă că această susținere este vădit nefondată, deoarece agentul economic sancționat are posibilitatea exercitării tuturor drepturilor procesuale.

În aceste condiții rezultă că dispozițiile de lege criticate nu contravin nici prevederilor art. 1 din Constituție, întrucât în România, ca *stat de drept și democratic*, Legea trebuie aplicată, adică toate persoanele trebuie să se supună legii.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), art. 23 alin. (3) și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. IV pct. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 18/1994 privind măsuri pentru întărirea disciplinei financiare a agenților economici, cu modificările ulterioare, excepție ridicată de Societatea Comercială „Rev Comat Inox” — S.A. din Târgu Mureș în Dosarul nr. 9.512/R/2001 al Judecătoriei Târgu Mureș.

2. Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. IV pct. 3 din Ordonanța Guvernului nr. 18/1994 privind măsuri pentru întărirea disciplinei financiare a agenților economici, cu modificările ulterioare, excepție ridicată de același autor în același dosar.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 2 octombrie 2001.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Doina Suliman

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL JUSTIȚIEI

ORDIN

**pentru aprobarea Regulamentului privind organizarea și desfășurarea examenului
în vederea promovării într-o funcție de execuție vacantă sau pe loc la instanțe
și parchetele de pe lângă acestea**

Ministrul justiției,

având în vedere faptul că proiectul Regulamentului privind organizarea și desfășurarea examenului în vederea promovării într-o funcție de execuție vacantă sau pe loc la instanțe și parchetele de pe lângă acestea a fost avizat de Consiliul Superior al Magistraturii în ședința din 28 noiembrie 2001,

în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 212/2001 privind organizarea și funcționarea Ministerului Justiției, cu modificările și completările ulterioare,
emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Regulamentul privind organizarea și desfășurarea examenului în vederea promovării într-o funcție de execuție vacantă sau pe loc la instanțe și parchetele de pe lângă acestea, anexă la prezentul ordin.

Art. 2. — Ordinul ministrului justiției nr. 996/C/3 mai 2000, modificat prin Ordinul nr. 3.653/C/20 decembrie 2000, prin care s-a aprobat Regulamentul privind organizarea și desfășurarea examenului în vederea promovării într-o funcție de execuție vacantă sau pe loc la instanțe și parchetele de pe lângă acestea se abrogă.

Art. 3. — Direcția organizare, resurse umane și statistică judiciară, Direcția economică, investiții și administrativ, conducerile instanțelor judecătorești și ale parchetelor de pe lângă acestea vor aduce la îndeplinire dispozițiile prezentului ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin intră în vigoare pe data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul justiției,
Rodica Mihaela Stănoiu

București, 10 decembrie 2001.
Nr. 2.958/C.

ANEXĂ

REGULAMENT

privind organizarea și desfășurarea examenului în vederea promovării într-o funcție de execuție vacantă sau pe loc la instanțe și parchetele de pe lângă acestea

CAPITOLUL I Dispoziții generale

Art. 1. — Promovarea magistraților care îndeplinesc condițiile prevăzute de lege în funcții de execuție vacante la tribunale, curți de apel și parchetele de pe lângă aceste instanțe sau pe loc se face pe bază de examen, conform prevederilor art. 66 alin. 4¹ din Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 3 din Legea nr. 50/1996 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului din organele autorității judecătorești, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 2. — Examenul în vederea promovării în funcții de execuție are ca scop garantarea instituirii unor criterii obiective de apreciere a competenței profesionale a magistraților care au vocație la promovare și stimularea spiritului de competiție al acestora, concretizat în rezultate meritorii, care să asigure funcționarea normală a justiției ca serviciu public, respectarea legilor, a regulamentelor și a Codului deontologic, apărarea drepturilor și libertăților fundamentale ale cetățenilor.

Art. 3. — (1) Examenul în vederea promovării magistraților în funcții de execuție vacante sau pe loc, prevăzut la art. 1, se organizează de două ori pe an, de regulă toamna și primăvara, la sediul Ministerului Justiției, respectiv la sediul Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție, cu avizul Consiliului Superior al Magistraturii.

(2) Atunci când între cele două sesiuni ordinare apar posturi vacante în cadrul instanțelor judecătorești sau al parchetelor de pe lângă acestea, ministrul justiției poate dispune, cu avizul Consiliului Superior al Magistraturii, organizarea unor sesiuni extraordinare pentru ocuparea acestora.

Art. 4. — Ministrul justiției și procurorul general al Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție, cu avizul Consiliului Superior al Magistraturii, vor stabili anual, în limita resurselor bugetare alocate, prin ordin, numărul de posturi pentru care se organizează examen în vederea promovării pe loc, cu consultarea președinților curților de apel și a procurorilor generali ai parchetelor de pe lângă acestea. La stabilirea locurilor pentru promovarea pe loc se va avea în vedere interesul de a fi ocupate cu prioritate, prin promovare efectivă, posturile vacante.

CAPITOLUL II

Criterii de apreciere a activității magistraților și condițiile cerute pentru înscrierea la examen

Art. 5. — Pot participa la examenul în vederea promovării magistrații care au o activitate meritorie și îndeplinesc condițiile de vechime în magistratură prevăzute la

art. 66 alin. 4 lit. a) și c) din Legea nr. 92/1992, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 6. — Magistrații care solicită promovarea pe loc trebuie să aibă calificativul „foarte bun” în ultimii 4 ani, precum și vechimea în magistratură prevăzută de lege numai ca judecător sau procuror.

Art. 7. — (1) Vechimea în magistratură este definită la art. 44 din Legea nr. 92/1992, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Pot participa la examen magistrații care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

a) se situează peste media pe instanță, respectiv pe parchet, în ceea ce privește numărul și complexitatea cauzelor soluționate;

b) se încadrează în termenele procedurale de redactare a lucrărilor;

c) se situează sub media pe instanță sau, după caz, pe parchet și în limitele mediei naționale la parametri:

— termenul de soluționare a cauzelor, în raport cu specificul și particularitățile acestora;

— procentul hotărârilor desființate de instanțele de control judiciar, pentru motive imputabile, respectiv procentul infirmărilor de soluții, redeschideri de urmărire penală, concluzii greșite, schimbări de încadrări juridice, achitări, restituiri ale dosarelor din instanță la procuror, apeluri și recursuri nedeclarate ori greșit declarate;

d) asigură acuratețea, conciziunea, coerența și fundamentarea corespunzătoare, în fapt și în drept, a hotărârilor redactate și a lucrărilor realizate;

e) îndeplinesc, cu respectarea dispozițiilor legale și a prevederilor din regulamente, atribuțiile de judecător delegat la Registrul comerțului, la Biroul de publicitate imobiliară, judecător-sindic, coordonator al compartimentelor de executări civile și penale, arhivă și registratură;

f) mențin raporturile de serviciu cu justițiabilii și cu ceilalți participanți la activitatea de judecată, în limitele normelor legale sau regulamentare, ale politetii și corectitudinii;

g) respectă cu rigoare principiile de desfășurare a procesului, după caz, în faza de urmărire penală sau în faza de judecată (legalitatea, oficialitatea, solemnitatea, asigurarea garanțiilor, a drepturilor procesuale și procedurale ale părților);

h) manifestă interes pentru îmbunătățirea continuă a valențelor pregătirii profesionale, prin participarea la acțiunile specifice organizate de instanțele sau parchetele din care fac parte, de curtea de apel sau parchetul de pe lângă aceasta, de Parchetul de pe lângă Curtea Supremă de Justiție, Institutul Național al Magistraturii sau Ministerul Justiției;

i) probează receptivitate în eliminarea și evitarea repetării erorilor din activitatea profesională, reținute pe calea controlului judiciar, sau a lipsurilor constatate de organele de inspecție (judecători sau procurori inspectori);

j) respectă întocmai normele Codului deontologic.

(3) Îndeplinirea criteriilor prevăzute la alin. (2) se constată de președintele instanței sau de conducătorul parchetului la care funcționează magistratul și se materializează într-un referat în care se analizează îndeplinirea tuturor acestor criterii.

(4) Pentru președinții de judecătoria și pentru prim-procurorii parchetelor de pe lângă acestea constatarea îndeplinirii criteriilor o face președintele tribunalului, respectiv prim-procurorul parchetului de pe lângă tribunal.

(5) Pentru președinții de tribunale și pentru prim-procurorii parchetelor de pe lângă acestea constatarea o face vicepreședintele (unul dintre aceștia) curții de apel, respectiv procurorul general adjunct al parchetului de pe lângă această instanță.

(6) În toate cazurile arătate mai sus avizul pentru participarea la examen îl va da președintele curții de apel, respectiv procurorul general al parchetului de pe lângă această instanță.

(7) Avizul negativ va fi comunicat magistratului de conducerea curții de apel sau, după caz, de conducerea parchetului de pe lângă aceasta, cu cel puțin 30 de zile înainte de data examenului.

(8) În luarea deciziei vor fi avute în vedere notarea anuală, precum și raportul judecătorului inspector sau, după caz, al procurorului inspector, întocmit cu prilejul verificării activității magistratului.

(9) Împotriva avizului conducerii curții de apel sau a parchetului de pe lângă aceasta ori împotriva refuzului de a întocmi avizul solicitat, prevăzut la alin. (6), precum și în situația în care magistratul este nemulțumit de aprecierile reținute în referat, acesta este îndreptățit să formuleze contestație, în termen de 3 zile de la comunicare, la Consiliul Superior al Magistraturii.

(10) Secretarul general și/sau secretarul general adjunct al Consiliului Superior al Magistraturii vor soluționa contestația și vor comunica rezultatul, în termen de 5 zile, atât contestatarului, cât și președintelui curții de apel.

(11) Pentru rezolvarea corectă a contestației vor fi analizați toți parametrii care definesc activitatea magistratului, sub aspect profesional și deontologic, în perioada de referință. Dacă se consideră necesar, pentru elucidarea tuturor aspectelor semnalate, cu prilejul soluționării contestației pot fi ascultați atât magistratul în cauză, cât și președintele instanței sau conducătorul parchetului din care acesta face parte.

Art. 8. — Data organizării examenului, numărul posturilor vacante și numărul posturilor aprobate pentru promovarea pe loc se comunică cu cel puțin 60 de zile înainte tuturor curților de apel și parchetelor de pe lângă acestea de către Direcția organizare, resurse umane și statistică judiciară din cadrul Ministerului Justiției, respectiv Secția de analiză, studii, control și perfecționare profesională din cadrul Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție.

Art. 9. — (1) După anunțarea datei examenului președintele curții de apel sau, după caz, procurorul general al parchetului de pe lângă aceasta va comunica de îndată conducătorilor instanțelor și, respectiv, ai parchetelor din raza lor de activitate agenda termenelor, obligatorii pentru aceștia, în care trebuie rezolvate toate formalitățile premergătoare înscrierii la examen.

(2) În termen de 5 zile de la anunțarea examenului de către Ministerul Justiției magistrații care își manifestă intenția de a participa la acesta vor depune cereri scrise la conducerea instanței, respectiv a parchetului în cadrul căruia funcționează, precizând expres dacă solicită promovarea efectivă în funcția de execuție vacantă sau promovarea pe loc.

(3) În termen de 7 zile de la înregistrarea cererii conducerii instanței sau a parchetului o va înainta conducerii curții de apel sau parchetului de pe lângă aceasta, însoțită de referatul privind îndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 7 alin. (2) și de fișele de apreciere anuală.

(4) Lucrarea scrisă elaborată de candidat va fi transmisă în termen de cel mult 30 de zile de la anunțarea examenului.

Art. 10. — Cu 30 de zile înainte de data examenului președinții curților de apel sau, după caz, procurorii generali ai parchetelor de pe lângă acestea vor înainta Ministerului Justiției — Direcția organizare, resurse umane și statistică judiciară și, respectiv, Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție — Secția de analiză, studii, control și perfecționare profesională — documentația necesară înscrierii la examen, care va cuprinde:

- cererea tip de înscriere la examen;
- referatul privind îndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 7 alin. (2);
- fișele de apreciere anuală;
- raportul de inspecție;
- lucrarea scrisă.

CAPITOLUL III

Organizarea și desfășurarea examenului

Art. 11. — Examenul constă într-o probă scrisă, materializată printr-o lucrare de specialitate, pe o temă la alegerea candidatului dintre problemele de drept care au generat o practică judiciară neunitară în cadrul instanței sau parchetului în care acesta își desfășoară activitatea sau care au stârnit controverse în doctrină, și o probă orală.

Art. 12. — Lucrarea scrisă trebuie să reflecte obligatoriu contribuția personală a candidatului la rezolvarea problematice care face obiectul acesteia și va avea cel puțin 20 de pagini, corp literă 14, la un rând și jumătate. Indicarea bibliografiei este obligatorie.

Art. 13. — (1) Verificarea lucrărilor scrise ale judecătorilor se face de o comisie compusă din: un judecător de la o curte de apel, alta decât cea în circumscripția căreia își desfășoară activitatea magistratul în cauză, un profesor universitar sau conferențiar de la o facultate de drept acreditată și un inspector general judecătoresc sau consilier juridic din cadrul Ministerului Justiției, asimilat magistratului care are vechimea prevăzută de lege pentru a funcționa la curtea de apel.

(2) Verificarea lucrărilor scrise întocmite de procurori se va face de o comisie formată din: un procuror de la un parchet de pe lângă curtea de apel, altul decât cel în circumscripția căruia își desfășoară activitatea magistratul în cauză, un profesor universitar sau conferențiar de la o facultate de drept acreditată și un procuror inspector sau procuror din cadrul Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție.

(3) Componența comisiei este aprobată de ministrul justiției sau, după caz, de procurorul general al Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție, la propunerea Direcției organizare, resurse umane și statistică judiciară din cadrul Ministerului Justiției și, respectiv, a Secției de analiză, studii, control și perfecționare profesională din cadrul Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție.

Art. 14. — Lucrările se apreciază cu note de la 1 la 10. Rezultatul probei scrise este media aritmetică a notelor acordate de cei 3 examinatori.

Art. 15. — Pentru a participa la proba orală candidații trebuie să obțină cel puțin media 8 la lucrarea scrisă.

Art. 16. — (1) Împotriva notării la lucrarea scrisă candidatului poate face contestație în termen de 3 zile de la comunicarea rezultatelor. Media după contestație nu poate fi inferioară celei acordate de comisia care a verificat inițial lucrarea scrisă.

(2) Contestațiile vor fi transmise Ministerului Justiției — Direcția organizare, resurse umane și statistică judiciară, respectiv Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție — Secția de analiză, studii, control și perfecționare profesională.

(3) Contestațiile judecătorilor se soluționează de o comisie formată din: un judecător de la Curtea Supremă de Justiție, un profesor universitar sau conferențiar de la Institutul Național al Magistraturii și un inspector general judecătoresc din cadrul Ministerului Justiției, asimilat magistratului care are vechimea prevăzută de lege pentru a funcționa la curtea de apel, iar contestațiile procurorilor vor fi soluționate de o comisie compusă din: un judecător de la Curtea Supremă de Justiție, un profesor universitar sau conferențiar de la Institutul Național al Magistraturii și un procuror inspector din cadrul Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție.

(4) Componenta comisiei de contestații este aprobată de ministrul justiției sau, după caz, de procurorul general al Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție, la propunerea Direcției organizare, resurse umane și statistică judiciară din cadrul Ministerului Justiției și, respectiv, a Secției de analiză, studii, control și perfecționare profesională din cadrul Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție.

(5) Notarea comisiei desemnate pentru rezolvarea contestațiilor este definitivă.

Art. 17. — Proba orală are drept scop verificarea cunoștințelor de specialitate ale candidaților, capacitatea de analiză și sinteză a acestora și constă în:

a) susținerea lucrării scrise, cu prezentarea principalelor instituții care au format obiectul acesteia, evidențiindu-se contribuția candidatului pentru unificarea practicii judiciare a instanței sau a parchetului la care funcționează;

b) un interviu cu privire la:

— instituțiile de drept material și procesual, alese din categoria celor care intră în competența instanței sau, după caz, a parchetului pentru care candidatul susține examenul;

— convențiile internaționale privind respectarea drepturilor omului la care România este parte;

— practica judiciară în domenii de maximă importanță.

Art. 18. — (1) Comisia pentru proba orală este formată din cei 3 membri ai comisiei care a verificat lucrarea scrisă și un consilier juridic din cadrul Ministerului Justiției, specializat în convenții internaționale, sau un procuror specializat în convenții internaționale din cadrul Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție, după caz.

(2) Răspunsurile candidaților la proba orală se apreciază cu note de la 1 la 10.

Art. 19. — Pentru a fi declarați admiși la proba orală candidații trebuie să obțină cel puțin media 8.

Art. 20. — (1) Rezultatul probei orale este media aritmetică a notelor acordate de către cei 4 examinatori.

(2) Notarea comisiei la proba orală este definitivă.

(3) Media generală a examenului este rezultatul mediei aritmetice între media obținută la lucrarea scrisă și media obținută la proba orală.

Art. 21. — Pentru a fi declarat reușit la examen candidatul trebuie să obțină cel puțin media generală 8.

Art. 22. — (1) După încheierea examenului Direcția organizare, resurse umane și statistică judiciară din cadrul Ministerului Justiției, respectiv Secția de analiză, studii, control și perfecționare profesională din cadrul Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție întocmește, pe curți de apel și, respectiv, pe parchetele de pe lângă acestea, tabele de clasificare a candidaților, în ordinea mediilor obținute.

(2) Tabelele de clasificare a candidaților se comunică curților de apel și parchetelor de pe lângă acestea și se prezintă ministrului justiției, respectiv procurorului general al Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție, în vederea exercitării prerogativelor privind promovarea magistraților.

(3) Tabelele de clasificare a procurorilor care au susținut examenul de promovare se comunică și Direcției pentru relația cu Ministerul Public și de prevenire a criminalității și a corupției, din cadrul Ministerului Justiției.

Art. 23. — Promovarea în funcții de execuție a candidaților declarați reușiți la examen se face în ordinea mediilor obținute și în limita numărului de posturi vacante anunțate în condițiile art. 8.

Art. 24. — Promovarea pe loc a candidaților declarați reușiți la examen se face în limita numărului de posturi aprobate pentru ocuparea cărora s-a organizat examenul.

Art. 25. — La medii egale au prioritate candidații care au vechime mai mare în magistratură, au titlul științific de doctor, au activitate publicistică în reviste de specialitate ori au absolvit studii postuniversitare.

Art. 26. — Valorificarea rezultatelor examenului pentru promovarea pe loc sau în funcții de execuție se realizează în conformitate cu art. 94 alin. 1 și art. 88 alin. 1 lit. d) din Legea nr. 92/1992, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 27. — În cazul în care o instanță sau un parchet nu poate funcționa normal datorită numărului mare al posturilor vacante, ministrul justiției, la propunerea motivată a președintelui curții de apel sau a procurorului general al Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție, poate să acorde derogări cu privire la condițiile de vechime prevăzute de lege pentru susținerea examenului de promovare în funcții de execuție.

CAPITOLUL IV

Dispoziții finale

Art. 28. — Dispozițiile prezentului regulament se aplică în mod corespunzător și magistraților militari.

Art. 29. — Prezentul regulament intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2-4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 2511.1-12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78, E-mail: ramomrk@bx.logicnet.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
